

166, gaar ud paa, at den til Hesterikvisiter til 12 Feltbatterier begjærede Sum ned sættes med 12,440 Kr. Beløbet var forlangt til Fuldstændiggjørelse af Beholdningen, hvori der er betydelige Mangler. — Det næste Punkt under Nr. 167 angaar Rideekvipager til Rytteriet. Af dem have vi kun en meget ringe Reservebeholdning, som vi gjerne vilde bringe op til 450 Sæt. Dertil er forlangt 17,700 Kr. 450 Sæt er ikke meget i Reserve til vore 5 Rytterregimenter. Den lille Sum af 4,370 Kr. paa Post 168 er forlangt til Anskaffelse af Officers-Rideekvipager. Det er vist 23 Jaadanne, man ønsker at faae. Man har ved Løihuset kun meget faa, jeg tror noget over 20 disponible Officersrideekvipager, og der er altid ved en Krigs Udbrud et meget stort Antal Officerer og Andre, som skulde gjøres beredne, imedens de ellers ikke ere forsynede med Rideheste, saa at det har sin Betydning at have det fornødne Tilbehør. Udvalget har ment, at en stor Del af disse Gjenstande: Seletjær og Rideekvipager, hurtig maatte kunne tilveiebringes ved Krigsberedskab, men det er ikke Tilfældet. Det maa være reglementerede Seletjær, og dem kan man ikke købe færdige. Man kunde indkøbe nogle enkelte Officerssadler og Sligt, det vilde være det Hele. Hvad man anskaffer, maa dog være af reglementeret Form og fuldkommen god Vælfærdighed, og naar der skal mobiliseres i Løbet af 8—10 Dage — man faar jo aldrig nu lang Tid dertil — saa kan man sige sig selv, at i den Tid kan man ikke faae de Gjenstande af en saadan Vælfærdighed, som man trænger til. — Forslaget Nr. 169 angaar Anskaffelsen af Vogne og noget Signalmateriel til 1ste Ingenieurbataillon. Jeg nævnedes før, at dette smukke Materiel nu næsten er fuldstændigt, der mangler i Alt kun Anskaffelser, om jeg erindrer ret, til et Beløb af lidt over 40,000 Kr., og naar vi i et Par Aar kunde faae bevilget nogle passende smaa Summer, saa vil det være fuldstændig færdigt; jeg beder saaledes, at vi ogsaa maa faae disse Vogne og de Ting, som ere forlangte. Udvalget vil kun give os Etappetelegrafmateriel til et Beløb af vistnok 7,100 Kr., men vi vilde jo meget gjerne have de andre Summer med. — Jeg kommer nu til Forslaget Nr. 170 angaaende Søminerne, og det er jo et Punkt af meget stor Betydning. Jeg gjorde før en almindelig Bemærkning lige overfor Udvalgets Hvertals Uttring om, at det fandt, at Thinget ikke burde gaa ind paa de allerfleste af disse Anskaffelser, fordi en samlet Forsvarsplan manglede; denne Paastand laar efter min Mening slet ikke til lige overfor. Forlangendet om Søminer, thi det er Noget, som vi i en saa overordentlig væsentlig Grad ere henviste til ved Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden. Selv om man ogsaa snart vil begynde paa en ydre Søbefæstning, saa ere vi jo i mange Aar henviste til dette passive Vaaben. Det for-

langte Beløb af 318,000 Kr. vilde være det næstsidste. For det paafølgende Finansaar vilde man forlange et ringere Beløb, og dermed vilde man være færdig, saa at sige, med det Hele for de passive Søminers Vedkommende. Af Beløbet er 168,000 Kr. til Ovelse og Forsøg, til Vedligeholdelse af, hvad vi have, og til Supplerings af de egentlige Søminer, medens de 150,000 Kr. ere til en anden Foranstaltning, som nu vil kunne iværksættes, og som netop vil spare Anvendelsen af et meget stort Antal Miner og Anvendelse af Mandskab, baade af Sømineafdelingen og af Søværnet, og det er jo Noget, der maa lægges særlig Vægt paa. Vi ere langt fra rigelig forsynede med Betjeningspersonale til Søminerne, og det, at vi ere saa tarvelig forsynede, vil have til Følge, at vi ikke i givne Tilfælde ville kunne faae Minerne saa hurtigt nedlagte, som vi kunde faae dem, naar vi havde et større Personale. Jeg haaber imidlertid, hvis det Tilfælde skulde indtræde, at man vil have Minerne ud, at man da dog ved Anvendelsen af den største Energi, og idet man veed, at man tilfulde kan regne paa en stor Dygtighed og Ihærdighed hos de paagjældende Afdelinger baade fra Flaadens og fra Hærens Side, vil faae Udlægningen foretaget i betimelig Tid, saa at der dog ingen Grund vil være til at angste sig i saa Henseende. Jeg haaber, som sagt, at man vil være i Stand til at faae Minerne taalelig hurtigt udlagte, om end ikke saa hurtigt, som man burde, hvortil — det maa jeg sige til — foruden nogle Hjælpemidler, der ere forlangte ogsaa i disse Summer, væsentlig vilde udtræves den Forsøgelse af Personalet, som er foreslaet i Lovene om Hærens og Søværnets Ordning, men som man jo indtil videre ikke kan vente at erholde. Som sagt, disse Miner behøves i alle Tilfælde, hvilken Forsvarsplan der end vil blive lagt, og de ville behøves for lange Tider, thi en fremstøbt Befæstning, der skal have noget at betyde, er ikke skabt i saa ganske saa Aar. Jeg haaber saaledes, at det høie Thing ikke vil indstrænke dette Beløb af 318,000 Kr. til det sædvanlige aarlige af 120,000 Kr., hvorpaa Forslaget gaar ud. — Det næste Punkt Nr. 171 angaar Forstærkning af Kjøbenhavns Søbefæstning. Det er jo ganske rigtigt, at, da der i sin Tid var Spørgsmaal om ekstraordinære Foranstaltninger til Landets Forsvar, var der deriblandt ogsaa Tale om, at man skulde forbedre og forstærke disse Søforter, som man nu har, og som i ethvert Tilfælde ville være nyttige og aldrig ville blive et oversflødigt Led i Forsvarskjæden mod Søen udenom Kjøbenhavn. Det fandtes altsaa den Gang, at disse Forter burde forstærkes, og det høie Thing og Rigsdagen i det Hele git forrige Aar ind paa at bevilge lidt over Halvdelen af det Beløb, der er forlangt dertil, uanset at denne Sum tidligere havde staaet paa Fortegnelsen over de Ting, der skulde gjøres ved ekstraordinære Foranstaltninger.